

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt kr.

Hat hónapra . . . . . 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1—100 szög 1 frt 30 kr, a 100-on fölül minden szó 1 krajczárjával számítottatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közléséért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr

A borászati szövetkezetek.

Hazánkban a megélhetési viszonyok mindinkább nehezebbekké kezdenek válni.

Szükségleteink egyre szaporodnak, anélkül, hogy ezek arányában az azokat födözhető jövedelmünk növekednék.

A deficit általános; a deficit pedig a tönk-rejutásnak előhírnöke.

Mi tehát a teendő?

Mindenekelőtt azon szabálynak meghonosítása: többet produkálni s kevesebbet konsumálni, vagyis gazdálkodni.

Arany szabály, nem tagadjuk, — de nem mindenkor, — sőt napjainkban épen nem használható a föladat megoldására.

A szükségletek ugyanis többneműek lévén: azokat, melyeket magunk idézünk föl, könnyű szerrel s a főnnebbi szabály alkalmazásával elenyész-tethetjük; de amelyek a mi hatáskörünkön tul-esnek, és melyeket az élet és társadalom, távol minden befolyásunktól, reánk zudit, azokat bizony könnyű szerrel elaltatni, vagy eltávolítani nem lehet.

Ezeket tehát csak a munkának és gyümölcsének fokozásával lehet segíteni.

De a munka terjed is mindenfelé; s mindazáltal a megélhetési viszonyok nem javulnak, sőt sok tekintetben rosszabbakká válnak, amennyiben a kivándorlás hazánkból nemhogy csökkenne, hanem progressive halad elő.

Nem is segít a megélhetési viszonyok nehezségein az, hogy a kivándorlás gátoltatik s a hatalom utján megszüntetni próbáltatik; mert ez csak elfojtása a vágnak és nem kielégítése.

Tehát, ugy látszik, hogy magának a munkának elterjedése sem elégséges a megélhetési jobb viszonyok előteremtésére; kétségkívül megkivántatik s talán mindenekelőtt első sorban szükséges az, hogy a munkának gyümölcse legyen. Helyesen mondá egykor kosorus költőnk Garay: „De a munka csak úgy áldás, ha remélhet keletet.“

Igenis, a munka csak akkor képes a bajon segíteni, ha van kelete, van értékesítő gyümölcse.

Hazánkban, mely kiválólag földmívelési ország, — a mezőgazdaságnak minden ágaiban a munka érvényesíti magát; eszerént nem vádolhatjuk magunkat azzal, hogy a munkától ir-tóznánk, óvakodnánk. E munkának meg is vannak a kellő gyümölcsei; hiszen a gabnatermesztési eredmények ép úgy, mint szállótermékeink készlete, a legfényesebben hirdetik, hogy a munka elfoglalta itt az őt megillető helyet; s mégis az ezután nyert haszon semmi tekintetben sem áll arányban a többi kereseti ágak hasznával.

Miért? Mert a munka gyümölcsét nem értékesíthetjük; azok tehát, kik a munka gyümölcsének értékesítését tűzvé ki föladatul, a kellő eszközök és módok megteremtéséről gondoskodnak: méltán megérdemlik, hogy a közönség által enmü eljárásukban támogattassanak s igyekezetük a köznek javára elősegíttessék.

A bars megyei gazdasági egyesület és az országos gazdasági egyesület borászati szakosztályának elnöke gróf Keglevich István, boraink értékesítésének előmozdithatása tekintetéből Franciaországban ez ügyben tett utazásának

eredményeül a bortermelők egyesülését hozta javaslatba; javaslatát az 1882. évi december 17-én Budapesten e tárgyban tartott bortermelők gyűlése elfogadván: megalakult az első országos borászati szövetkezet.

A népnevelőkért.

Szeretnék észhez és szívhez szólni egyszerre! Láttatok népnevelőt? Láttatok népiskolát?

Ha erre igenltek, akár le is tehetem tollamat. Hiszen, aki tudja, mi a népiskola; aki látja, mi az: a gyermekeket tanítani és nevelni; a ki fölfogja, mi az: tetőtől-talpig magyar polgárokat képezni; aki látta azt a kifogyhatatlan türelmet, azt a gondos, mindenikre egyenlően áradó szeretetet; aki tudja, mily nehéz ön megtagadás, mennyi szorgalom, mennyi tett, mily művészi iblettség kell ahhoz, hogy valaki igazán népnevelő legyen: annak mért festeném ezt mind külön-külön?

És mégis, mégis; — ha látom, hogy az ember, ki mások javán fáradoz éjjel és nappal; ki elhagyja övét utóóknak s másokéit teszi elsőkné; az, ki szeretettel fogad minden gyermeket, szeretve tanít, nevel, szeretettel övez: az az ember épen szeretettel nem találkozik. Ha látom, hogy az, ki ifju s férfikorát föláldozza az örökös küzdés és szenvedésben csak azért, hogy: ősz furtokkal még nagyobb nyomorba hágjon; ha látom, hogy ki életét másoknak szentelé, az özvegyének s gyermekeinek még mindennapi kenyeret is alig hagyhat: akkor a férj fájdalma, az apa kínja, a hü munkás boldogtalansága följajdítja szívemet, megtámadja az örök igazságba vetett hitemet, megrendíti az emberek jóságába helyezett bizodalimat! Ugy tesz-szik, hálátlanság lenne az igaz népnevelők — biztos jutalma! — Vagy talán erősen színeztem? Meglehet; én mint népnevelő árvája s mint népnevelő, nem csoda, ha elfogult vagyok is. Megengedem, a mi ügyünk az általános haladásból kivette jó részét; beismerem, sok jobb ma e téren, mint csak husz év előtt is volt; belátom, hogy jövőnkért nem lehet kétségbeesnünk: s mindezt elismerést, hálát érdemel egy a társadalom, mint egyház, mint az állam. De önjavukra is teszük: mert jó népnevelés nélkül egyik sem állhat fönn!

Ez utóbbiak teljes tudata bátorít föl, hogy a magyar társadalom előtt magunkért szót emeljek. Igaz, sok teher nehezedik mindenki vállára a jelenben, a rohamos alkotás korában: de ez nem riaszt vissza szándékunktól, mert meg vagyok győződve, hogy a magyar társadalom népnevelőit akar s képes tenni.

A magyar tanítók árváiért emelem szavamat! Tudjátok, mit tesz egy igazi népnevelő; tudjátok, mily csekély anyagi erővel rendelkezhetik ő; ismeritek egy gondos édes apa gyötrő aggodalmait övéért; van még bennünk lelkesedés a jóra, a nem veszett el még szívünk-ből a részvét: siessünk hát meghálálni a népnevelő tetteit; enyhítsuk az apa aggodalmait; töröljük le az özvegyek és árvák könnyeit! Adjon ki-ki filléreket az Eötvös-alap és a Magyar Tanítók Országos Árvaháza javára! Az, ki mindenkit tanított és nevelt: mindenkítől csak hálát érdemelhet!

Buzduljatok szülők! Apa és anya, öreg és ifju hozza meg áldozatát annak özvegyei s árvái részére, ki őt úgy, mint övét, szeretettel, szívjósággal, apadhatatlan türellemmel s kitaró szorgalommal oktattatta vezetgette egykoron.

Bármelyik lap, bármelyik néptanító elfogad s illő helyére juttat minden, ilyenmü adományt.

Vajha szavunk ne hangoznék el a pusztába! Vajha mindenikünk meghozná áldozatát a magyar népnevelés oltárára!

Ujfalussy Sándor.

A gyümölcstermelés szükségességéről hazánkban.

Villási Páltól.

Azonkívül nem szabad elfelejtenünk, hogy a gyümölcstermelés terjedésével annak belfogyasztása is fokozatosan emelkedik mindaddig, míg a belszükséglet kielégítve nem érzi magát, mint ezt Németország és Éjszak-Amerika példái igazolják: melyek szerint Németország, bár évről évre több gyümölcsöt termel, mégis mert még azt a mennyiséget el nem érte, hogy belszükségletét födözhetné, évről-évre több gyümölcsöt visz be kül-

földről; — Angolország, Gladstonnak 1879. aug. hó 28. az angol parlamentben mondott beszéde szerént, ez-előtt 10 évvel csak fél millió font értékű gyümölcsöt vitt be, 1878-ban pedig bevitt 3 millió font, azaz 40 millió forint értékűnél többet; — mig Amerikában, Wilder tábornagy szavai szerént, 20 év óta a belfogyasztás megtízszereződött és évről évre növekvőben van.

Különbén annyi bizonyos, hogy minden termék értékesítéséhez bizonyos fokú fáradság és utánjárás a legtöbb esetben szükséges, még pedig annál-inkább, minél szokatlanabb valamely áru forgalma; de másrészt az is bizonyos; hogy bár az uttörőnek és kezdőnek több elegendősége van szüksége, de azután legtöbbször kézzelfoghatóbb hasznát is látja, mig az utána döcögők egyengettebb utakat találhatnak ugyan, de nyereségük is csekélyebb.

Továbbá az is igaz, hogy e tekintetben a magas kormány, gazdasági és gyümölcsészeti egyletek közreműködése is sokat tehet, de akinek a gyümölcstermése, hazai magas gyümölcsáraink daczára, nyakán rohad: ott lehetetlen valami speciális oknak részének nem lenni a dologban, mely vagy a termés hitványságára, vagy a termés csekélységére, de legtöbb esetben a tulajdonos élelmességihiányára lesz visszavezethető, mert ha másképp nem, aszalva minden gyümölcs értékesíthető.

Ugy, de még azt az ellenvetést is szokás tenni: hogy a gyümölcsfa nem terem minden esztendőben; nem ritkán fagyoknak, jégveréseknek és egyéb csapásoknak van kitéve; ugyanazért jövedelmezősége bizonytalan. — Erre válaszul az: hogy ha a termelő fajta, a fönnforgó talaj, fekvés és égalji viszonyok minőségének megfelelőleg helyesen választottuk meg, ha a gyümölcsfát magát kellőleg gondozzuk, trágyázzuk, sőt szükségesetén ösztözzük is, akkor termékenysége semmivel sem bizonytalanabb, mint például a szőlőé. — És ennek igazolásul hivatkozom Trenesen megye példájára, hol az 1870-ki kemény tél folytán legalább is félmillió gyümölcsfa veszett ki, de az idén a helyszínen járván, arról is meggyőződtem, hogy a kiveszett gyümölcsfák még gyepebe ültetve is rosszul gondozottak voltak; mig például Mednyánszky Sándor és báró Höning gyümölcsfái Mednén és Vaszkán, mert megfelelő gondozásban részesültek, illetőleg szántóföldekre lévén ültetve, ekével annyiszor körül-szántattak, amennyiszor ezt a közök közé vetett, vagy ültetett mezőgazdasági növények megkivánták — nemcsak nem veszték ki, hanem — daczára az idej rosz gyümölcstermő évnek — még termést is igen kielégítő adtak.

Különbén ahhoz, hogy a gyümölcsfa ültetés ne csak kifizesse magát, hanem sokszor mesés jövedelme-ket is adjon, nem is szükséges, hogy az minden esztendőben teremjen. — Minek igazolásul hivatkozom dr. Lucas Edére, ki a Leiki almanák, az „Illustrirtes Handbuch der Obstkunde“ című munka I. kötetének 173 ik és 174-ik lapján adott leírása közben azt mondja, hogy ezen almafaj ültetése Württembergben nagyon el van terjedve és oly óriási koronát képez, hogy 20–30 mázsa termés egy fán, egy évben épen nem tartozik a ritkaságok közé. — Már most ha föl-teszük, hogy egy mázsát csak 2 frttal értékesítünk is, ami mindenesetre a legalacsonyabb ár, akkor egy fa évi jövedelme 40–60 frt. és ha egy katasztr. holdra csak 50 ilyen fát veszünk, akkor egy hold évi jövedelme 2–3 ezer forintnak felel meg, ami — ha mind-járt még oly ritkán történék is — kifizetné magát, mert mindannyiszor nemcsak az ezen holdra fordított költségek és fáradság értékét, hanem magát a talaj töké-jét is örökre kifizetné; pedig vannak ám igen jól termő nemes fajok, melyek mázsáját több mint tíz-szerez áron igen szívesen megfizetnék.

Továbbá hivatkozom Keeskemétre, melynek gyümölcsfa-ültetéseit az idén szept. hó 11–13-án megláto-gatván, a velem volt gazdasági tagok, tehát tökéle-tesen hitelt érdemlő férfiak, valamint maguk a birtokosok is nem egy olyan jól kifejlődött almafát mutattak nekem, mely ha jól megterem, 100 frt évi jövedelmet is ad; mig egy budapesti urnó, ki a nyári évadot keeskeméti birtokán szokta tölteni, olyan kö-zép korban levő Tüköralma-fát mutatott nekem, mely tá-aly 108 frtot jövedelmezett; és egy nem több — mint 6 éves kajszibarack fát, mely után az idén 30 frtot vett be.

Igazolja ezt az a körülmény is, hogy ugyanazon férfiak bizonyosága szerint, de azon oknál fogva, mert a kecskeméti nagyon is sokat akarván ugyanazon talajból kisajtolni, gyümölcsösök egész területén és egyúttal a gyümölcsfák között szőlőt is termelnek és úgy a szőlőt, mint a gyümölcsfát rendkívül összezsúfolják úgy, hogy a szőlőtök fölül távolságu sorokban 1 lábnyira, 50—60 éves almafák pedig 2 ölnyi távolságu sorokban 2 ölnyire állanak egymástól és e miatt lombzatuk a világosságot, gyökereik pedig a táplálékot rabolják egymástól: — csak minden 7—8 esztendőben és ekkor is csak a fák tetején számítnak kielégítő termésre, mégis a gyümölcsfa birtokosok megvannak elégedve jövedelmükkel és gyümölcsösöiket kiváló előszeretettel és valóban példás szorgalommal mivelik, amit bizonyosan nem tevének, ha ezen gyümölcsösök ezen költségeket és fáradságot meg nem hálálnák. — Mihez — bár szorosan nem ezen kérdéshez tartozik — azt hiszen nem lesz egészen érdektelen hozzá tennem: hogy Kecskemét gyümölcsfái, kivétel nélkül, mind futó homokban állanak; azok abban igen gyorsan és rendkívül buján tenyésznek; igen szép, feltűnően nagy és még a középszerű fajok is rendkívül jóízű gyümölcsöt teremnek és ha az egymásközi távolságok a gyümölcsfák természetének jobban megfelelő lennének, bizonyosan gyakrabban is teremnének, mely fényes példa, nézetem szerint, hangosan figyelmeztethetné Rákosunk birtokosait arra: hogy mily kincset birnak annak homoktalajában, és hogy a fővárosi piac közelsége, valamint a szélrózsa minden irányában kiágazó közlekedési eszközök jelenléte mellett, mily nagyszerűen értékesíthetnék azt gyümölcsfaültetésekkel.

(Folytatás köv.)

Különfélék.

— Fényesen sikerült a tegnapi megtartott tombolával egybekapcsolt táncvizsga. Ott láttuk Barsvármegye s a vidék színét-javát, a termék zsufolásig teltek voltak. Fény, izlés és a fesztelen jókedv harmonikus egészre varázsolta a ritka nagyszámú, vig társaságot. É bál valóban mintaképe volt annak: miként kelljen mulatnia a magyaremberek, s mint kell mulatnia különösen Barsvármegye közönségének. „Hasznost a kellemessel összekötöm“: ez legyen a jelszó jövőre is! így lehet, így illik s így kell táncolni minden nemes és szentügy javára, ily mulatság anyagi költsége nem semmisül meg a rövidke élvezetek elmúltával, mert ez anyagi kiadások jó része fennmarad a kitűzött célra. Így ez alkalommal is főgymnáziumunk javára a bál és tombola összes jövedelméből körülbelül ezer forint háramlik. Párját ritkító szép eredmény! — A részletes számadást, a tombolasorsolás eredményét, valamint a bál nevezetesebb mozzanatait jövő számunkban adni fogjuk.

— A szabadság-szobor ügyében a fővárosi alpolgármester elnöksége alatt ülést tartott egy bizottság, mely a szobor érdekében gyűjtést fog megindítani a

legszélesebb alapon, úgy, hogy minden magyarnak, sőt a hon minden polgárának nemes lelkére apellál s a főszegecszme iránti lelkesedésre hívja a leggazdagabbtól a legszegényebbig, s egyforma közzétett adózik a nagy és kis adományozóknak. Az összes gyűjtést a főszámvevő vezetése alatt külön iroda tartja nyilván. Összesen 35,000 darab gyűjtőív fog kibocsájtani, és pedig 20,000 drb. a vidékre, 15,000 gyűjtőív pedig a fővárosban küldetik szét. A gyűjtőívek elején fölhívás lesz, melyben a bizottság a nemzet kegyeletére hivatkozik az 1848—49-ki hősök, s lelkesedésére az akkor kivívott eredmények iránt. Nemcsak magyarul, de az országban divatozó nyelvek mindegyikén szerkesztettek a fölhívások s azok szétküldésénél különös tekintet lesz az illető vidék nyelvére. A legkisebb adomány is elfogadtatik, s legalább is 40 krnyi adományok a „Nemzet könyve“ című nyilvános számadásul is szolgáló könyvben örökíttetnek meg az adakozók nevével. A több évre megajánlott adományokat provísió mellett szedik be egyes egyének. A vidéken föl fog kéretni minden törvényhatóság és város, hogy 3—5 tagu gyűjtőbizottságot alakítson. Az összes gyűjtőívek 1884. márcz. 1-re kéretnek be.

— Az újbányai kaszinó termelében január 27-én igen fényesen sikerült táncvizsga tartatott; derült volt minden arc, a meglegedés, jó kedv szikrázott mindenütt. A bálanya szeretetreméltó figyelemmel teljesíté e hivatását, kegyeivel, mosolyával lebilincselte mindenkit. A rendezőség tapintatosságáról pedig ékesen szól azon körülmény, hogy a fiatalság kiválóviradig fesztelen jókedvvel táncolt. A táncvizsga, mint azt lapunk közönségével már tudattuk, az újbányai szegények javára lön rendezve, a rendezőség a jótékony cél előmozdítása végett tombolával kapcsolta össze az estélyt, melyhez nyeresémmel-tárgyakkal járultak: Vitkovits Jánosné, Vagner Jánosné, Gyurics Jánosné, Volánszky Ferenczné, Dolezsál Józsefné, Singer J.-né urnók; továbbá: Postel Josefín, Pulez Bertha és Ágneska, Rieszner Ludmilla és Janka, Bibzay Janka, Pritz Irma, Kositzky Irma, Ruhovszky Josefín, Szombathy Angyalka és Ida, Skultéty Emma és Kohn Róza kisasszonyok. — A szép kezek műveit s egyéb kedves tárgyakat sorsjegyek elárúsításával értékesíték a rendezők, mely körül Postel Josefín és Pulez Bertha kisasszonyok, mint kitűnő elárúsítók szerezték maguknak érdemeket. A bál iltözékek nagy része hölgyközönségünk jó izléséről nyújtott tanúságot. Az estély kedves emléke s a tapasztalt harmonikus együttérzés legyen záloga társas életünknek! Az anyagi eredményről, lapunk más rovatában adjuk a kimutatást.

— Egyházhatalóság kinevezés. Az újbányai egyházkerületben megüritt tanfelügyelőségre és alespereségre a beszteczbányai püspökség által Ocsóvszky Antal berzenzei plébános neveztetett ki. Öszintén kívánunk szerencsét a kinevezettnek, valamint az illető egyh.-kerületnek is, a nagyfontosságú tanügyi téren reájuk várakozó ügyek üdvös elintézése érdekében.

— A példa vonz. Alig zajlott le a tegnapi jótékonyzélú tombola-táncvizsga, ma már ismét egy újabb bál tartatik főgymnáziumunk javára. A helyb. czizmadia ipartársulat — mint ezt már több ízben

is tevé — a nevezett ezél javára szintén az „Oroszlán“ vendéglőben rendez táncmulatságot. Siker koronázza a derék és törekvő társulat jóakarátát!

— Selmezbányán mozgalom indult meg egy, tisztán helyi érdekű régészeti bizottság és egy hontmegyei régészeti társulat alakítása ügyében. Az elsőnek ezéja: a városban már egybehalmozva levő gazdag régészeti anyagot és műemlékeket tanulmányozni és ismertetni, az utóbbinak pedig: a megye területén szét-szórttan fekvő műtörténelmi emlékek föntartásáról gondoskodni, azokat ismertetni, régiségeket gyűjteni s ez által alapját vetni egy majdan föllálitandó megyei muzeumnak; és végül társadalmi uton az érdeklődést a régészet iránt fölkelteni lesz föladata s társulatnak.

— Két aranylakodalm. Berzenze községben e hó 15-én házasságuk 50 éves jubileumát tilték Kucs József földész és neje Mária. — Duszik János kerégyártó és neje Katalin. Az ünnepegy Berzenzei templomban isteni tisztelettel vette kezdetét, hol Ocsóvszky Antal, ottani plébános egy szép beszéddel üdvözölte a gyermekeiktől körülvevett becsületes jubilans-párokat.

— A hontmegyei gazdasági egyesület megalakult és a gazd. egyesületek országos szövetségébe lelkesséssel belépett. Az egylet a gazdaság minden ágát (állattenyésztés, szesztermelés, borászat, gyümölcstermelés, méhészet, stb.) felöleli, s azokat a megye földtani és égalji viszonyainak megfelelő elméleti és gyakorlati eszközökkel mozdítja elő. Az egylet iránt a megyében igen élénk az érdeklődés úgy magánosok, mint a törvényhatóság részéről. Legközelebb Selmezbányára város törvényhatósága tagul lépett be az egyesületbe s fölhívást intézett a városi gazdaközönséghez és határozatilag kimondotta, hogy az egyesület céljait hatóságai közegei által minden alkalommal előmozdítandja.

— Szerencsétlen halál. Grezdó János nyitrai születésű, lévai kéményseprősegéd f. é. január 31-én Nagy-Törén munkáját végezvén, hazaindult s Nagyd-község több lakosának óvó figyelmeztetése dacára a befagyott Garamon akart átjönni. De ő vakmerő könnyelműséggel lépett a jégre, mely beszakadván, alámerült a fiatal ember; hullája maig se volt föltalálható.

— A magyartalanság elszomorító példájaként megyénkbe kebelezett Keresztur község hivatalos peesztjének köriratát tudomásvétel végett ide fotografáljuk; szól pedig a peesztkörirata a következőképen: „Urada pecet predstavsira obez Hoste.“ Ennek bizony még a fele sem magyar; s hogy az legyen: fölhívjuk eziránt az illetékes hatóságot megyénk jó hirnevének megőrzése szempontjából.

— Beküldetett. „A verebélyi vendéglős igen helyesen cselekednék, ha helyiségéből bizonyos, tisztességet nem tudó egyének szürét kitétetné, kik csak botrányt s a vendégeknek kellemetlenséget okoznak. Ilyen kompánia tolakodott be alulirt asztalához is a napokban, midőn mint keresztül utazó foglalt helyet a verebélyi vendéglőben. A disztelen tolakodók előbb dominózni kezdtek s a legbotrányosabb skandalummal végezték szereplésüket. Azt hiszem: az eféle

Tárcza.

Vis-à-vis kerestetik.

— Szenczácziós történet. —

Surányi Viktorral minden szép leány szívesen táncolt, még Hidvéghy Ella is; pedig Ella kisasszony kiküldött szépség volt a városban, úgy nevezett pikáns szépség, kinek ezélett egy fiatal báró komolyan udvarolt, vagy is: tette a szépet.

Hja! de Surányi barátunk se volt ám utósó ember a fiatalok között. Nemesak azért, mivel iktatói állást viselt a vármegyénél, hanem azért is, mert a farsangban mint bálrendező szerepelt mindig. És e hivatásának nem kevésbé kitűnően felelt meg, mint hivatalának. Itt gyönyörű rondbetűvel, a bálteremben pedig ügyes tánczával keltett feltűnést. Azonkívül a divattal is lépést tartott, barna szakálát rendesen kiborotváltatta közepén; kissé hajlott orrára jól illett a czwikker; összedő inggallérja gégejét szépen eltakarta, ruháit egy Deák Ferencz-utczai szabónál csináltatta Budapesten. Egyszóval, Surányi ur megérdemelte a gavallér nevet.

Nincs tehát benne semmi különös, hogy a báró ar eltűnésével, ennek helyét Surányi foglalta el...

Ella kisasszony most is az ő karján lejt a polka mazurkát. A „szépség“-nek máskor érdekesen halavány arcát gyöngye pir borítja. Egő nagy szeméiről néha néha föllebbenti hosszú selyem pilláit, hogy tánczosát még jobban elbódítsa ésszavaró tekintetével.

Sugár könnyű termetén úgy áll a virágfüzérekkel díszített ruha, mint egy modern vénusi szobron.

Ha nem is mondanám meg, könnyű kitalálni, hogy Surányi szerelmes volt a szép szoborba. De (különös!) a szerelmet nem maga Ella kisasszony kelté föl barátunk szívében, hanem egy emlék a multból.

Igen is, egy édes emlék. Ella kisasszony csak másolata annak a mási k Ellának, (névszerént is egészen hü másolata), ki neki első szerelme tárgya volt pécsi diák korában. Ah! szép idők voltak azok! Mikor a kis, rövid ruhás Ellát kisergette, előbb messziről, aztán közelebből, végre, — miher senki se látta — megvalóította neki szerelmét ott a püspöki templom környékén. A rövid ruhás kis leány szintén „igent“ susogott és megengedte csókolni kezét, még az ajkát is. De csak egyszer, fájdalom!, csak egyszer!... Hanem azért

soha sem felejté el sem a csókot, sem az ártatlan kis leányt, ki ideálja maradt azóta.

Mert az ideál, nem látta többé, holott másnapra találkát ígértek egymásnak a sétaterén. Hiában várta ott a kitűzött időben... Elment másnap, harmadik nap újra, azután még sokszor, de a kis Ella elmaradt örökre. Bizonyosan beteg lett, tán meg is halt, vagy szülei elköltöztek más vidékre. Ugy van, elköltöztek innen. Csak legalább a vezetéknevét megtudhatta volna! Nem sokára Surányinak elhalt édesanyja, s ekkor ő is elköltözött atyjával együtt Budapestre. Ott éltek majd négy évig, midőn vagy két évvel ezelőtt ide vetette a sors Baranyamegye szomszédságába.

Itt, mikor először meglátta Hidvéghy Ellát, majd kövé vált meglepetésében. Hozzá akart rohanni, de lábai mintha földbe gyökereztek volna. Később megtudta, hogy Hidvéghy kisasszony nem az ő Ellája, mert ez soha se volt Pécsen élteben. A mit egyéb-iránt sokáig nem akart elhinni, míg aztán Ella kisasszony maga be nem bizonyítá.

Mindegy, Surányi mégis nagyon boldognak érezte magát, mióta ideáljához hasonlót talált. Csak a báró udvarlását vette zokon, s a gondolat, hogy második Elláját is elveszítheti, nagyon nyugtalanító és sok álmatlan éjszakát okozott neki. De midőn a mág-nás-udvarló — ezelőtt néhány hónappal — eltűnt a városból: újra feltűnt remény csillaga, s elhatározá, hogy Ella kisasszony kezét megkéri.

A szép leány ugyan jóműdú szülők gyermeke, de bár neki is van jó hangzású neve, van egy kis hivatala és a pécsi gyámpénztárban még ott van anyai öröksége (2000 frt. is valami), e szerént mért ne házasodhatnék meg? Minél hamarabb, annál jobb. Mert a báró visszatérhet, és Ella szívét, mely szerénte már hozzá hajlott — megint visszahódíthatja.

Diktum — faktum!

A báléjt követő napon Surányi ur ünnepe arczal és ruhában jelent meg Hidvéghyéknel, s rövid bevezetés után előadta jövelele célját.

Ella nagysám pedig, szintén rövid bevezetés után k o s a r a t adott kérőjének... Ez legalább megtanulta a kosárból, hogy azért, mert valakinek kiborotvált szakála, szerelmes természeté és iktatói állása van: még nem tarthat igényt arra, hogy olyan kis lányt kérjen meg feleségül, akinek báró udvarolt és akiből báróné l e h o t. Hóhó!, barátocskám, hátrább

az agarakkal! Nem szabad ám elbizakodni mindjárt, ha t á n e z k ö z b e n kosarat nem adnak és a szép tánczosnők. Ugyan szép volna: egy Hidvéghy Ella, mint iktatóné ténasszony! Látod Viktorkám, azért nem jó, ha szegény fiatal ember ideálok után futkos; bálrendezőnek lenni meg épen nem tanácsos, mert könnyen elvakíthatják az embert a cotillion fényes rendjelei és a tánczrohamban szerzett olesó győzelmeik.

Hősünk a nem várt kudarcz fölött való kétségbeesésében egészen visszavonult; a társaságokat, estélyeket kerülte, valóságos nögyűllölővé vált.

Komoly fogadást tett, hogy soha nem fog megházasodni, ha csak valamely nő meg nem kéri, vagy e r ő s z a k k a l el nem ragadja. Ekkor is csak azon esztben szegi meg fogadását, ha a hölgy inyére való lesz...

Bizarr és merész fogadás, az bizonyos, de utóvégre meglehet tartani. Oh!, sokra képes egy visszautasított szerelmes!

... Elmúlt a farsang. Nemsokára megérkeztek vándorutjokból a tavasz hirdetői s elfoglalták kicsiny fészkeiket az ereszek alatt. Zöldült a mező, vidáman mosolygott a felhőtlen ég — csak Surányi szívébe nem tért vissza a nyugalom és boldogság reménye. Hivatalának élt, s oly szorgalmat fejtett ki, hogy a főjegyző s az alispán ur is nagy elismeréssel nyilatkoztak róla, dicsérettel emlegették.

Ugy május vége felé az a gondolata támadt Surányi barátunknak, hogy vakációt kér, fölveszi anyai örökségét s elmegy szórakozni, gyöngylni, valamelyik fűrdőre. Például H a r k á n y b a. Az közel van Pécs városához és kellemes üdülő hely. Titokban arra is gondolt, hogy talán föltalálja ideálját, a z i g a z i t, aki minden bizonynyal megkéri őt férjül, s ha kell — orószakkal is elragadja...

A kért szabadságot megkapván, néhány nap mulva Pécs városába érkezett. Sok lótas-futás után hozzájutott örökségéhez.

Fájó szívvel látogatott el a székesegyházhoz, elmúlt boldogságának tisztos tanujához. Emlékébe idézte a rövid-ruhás kis leányt mély tüzi fekete szemével, piruló arczával és eszébe jutott, hogy ezelőtt hat évvel épen megfordítva állott a világ. Akkor a tárczája volt üres, a szíve pedig telve boldog szerelmmel, — most a tárczája van teli, míg a szíve üres.

botrányok a keresztültulazó, tisztos vendégek előtt nem növelni, csak alászállítani fogják a város jó hírét — Egy utazó. (Főntartással közöljük. — Szerk.)

— A lévai főgymnázium javára rendezett tombolához nyeresémtárgyakat ajándékoztak még: Konkoly Gyuláné Ar-Maróthól 5 frtot, Horn Jakabné N.-Sáróól 5 frtot, Mailáth Istvánné K.-Kereskényből, Mailáth Imréné N.-Kereskényből, Udvardy Zsigáné Disznósról, Boleman Gyapai Ilon Zs.-Ujfaluról, Liphay Ágostné Fűsről, Kruplanicz Mária N.-Sallóól, Missák Sebina Baracsáról, Br. Hoeller Istvánné K.-Töréről, Schleifer Stefánia P.-Szt.-Györgyöl, Szhegő Erzsike Mártonfalváról, Lévaról: Andrejkovics Lajosné 2 db. 2 frtos ezüsttállal, Czirik Istvánné, Farkas Orbánné, Franczisz Mária, Hliva Jánosné, Herschmanek Teréz, Kairer Ádel, Leidenfrost Paula, lévai irgalmas nővérek, Nehasil Károlyné, Beiter N. ifj. Szabó Lajosné, Szabó Rózsa, Weisz Ignáczné, Zanáthy Fáni és Erzsébet.

— **Rövid hírek:** A Petőfi-szoboralap bizottsága a fölmaradt pénzből a sárosmegyei magyarsági társulatnak 250 frtot adományozott. — A B-talbelák meghamisítása és állampénzek sikkasztása miatt Esztergom megyében több községi jegyző ellen füljelentés tétetett. — Bálban égett el egy fiatal ember Zarában, ahol egy álarcos bálban medvemasztot viselt; a medvemaszt szőre egy gyertyától tüzet kapott s a szerencsétlen 22 éves ifju meghalt sebeiben. — Bazin városában életjelt kezd adni magáról a magyarság, s az ottani magyarellenes elemekkel szemben elhatározta, hogy a német kaszinót átalakítandja magyar „Toldy-körre.” — A magyar vöröskereszt-sorsjegyek kotirozása a budapesti tőzsdén jan. 29-től kezdve engedélyeztetett; 100 db. sorsjegy képez egy tőzsdéi kötetet. — A legiszakosabb nemzet jelenleg a belga, kiknél 1830. óta a szeszitalok fogyasztása megötszörösödött s minden felnőtt férfira 40 liter jut. — A honvédbál, mely jan. 11-én tartatott Budapesten, a honvéd özvegyek és árvák javára 8011 frtot jövedelmezett. — A zsidóvallás reformálása végett eddig már 30 zsidóköztség állott a mozgalom élére, legközelebb képviselőik által gyűlést tartatnak a fővárosban a reformtervek megbeszélése tárgyában. — A régi egyfrtosok csak 1883. szept. 30-ig fogadtatnak el fizetéképen minden pénztárnál. — A gyűlöletes Jellasi gróf bálnak elhalt unokaöccsese a magyar nemz. színház és muzeum javára egyenként 30,000 frtot hagyományozott.

Közönség köréből.

I.

Megjegyzések Jannárius egy-némely állításaira.

A Bars 4-ik számának tárcza-cikkére nem kelene ugyan reflektálni, mint általában a pasquillokra nem szokás, de miután abban valótlan megtámadások foglaltatnak, tesztem azt a „Major domus” érdekfoglalásnak és röviden.

Aki Stibor-vajdát és Major domust ismerte, fölismerhette bennük, minden tekintetben a

legmerevebb ellentétet és így a Major domus sokaság volt Deákpartii; gyermeksege óta csak egyszer volt kormánymű —: Kossuth kormánya alatt; — most pedig — az 1872-ik évi jogfosztó központi választmánynak nemhogy részese, de a legkeményebb támadója volt.

Ha Tisz főispán alatt b. M. A. urat érti, kezdeményezője volt azon áramlatnak, mely őtet a főispáni székről lesodorta. — Hogy Kemény és Konecz barátjait még ma is kedveli: oka ennek az ő hazafiai hűségük, mely által a nagyrabecsülést és tiszteletet jobban kiérdemelték, mint a pasquill szerzője.

Ezt előre bocsájtván, csak azt kívánom még megjegyezni, hogy aki valótlan, sőt épen megfordított állításokkal mások becsületét a közönség előtt sérteti, az nyomorult dolgot követ el; mert ok nélkül rágalmaz. Továbbá: de mortuis aut nihil, aut bene! Azok nem képesek magukat védelmezni, azokat bántani: gyávaság. A halottak közé számítom a közpártot, ugymint a Deákpartit is; míg éltek, teljesítették kötelességeiket, — most, hogy megúntak: tegyék meg az élők — de tegyék teljes meggyőződésből, bármelyik párthoz tartozzanak is is — tegyék azt, mi a szent hazát boldogítja.

Domus Major.

II.

Nyílt számadás.

Ujbányán, a kaszinó nagytermében januárhó 27-én, az ujbányai szegények javára tombolával egybekapcsolt táncvizigalom a következő anyagi eredményt tünteti föl:

Összes bevétel 181 frt 92 kr. Összes kiadás 144 frt 39 kr. Tiszta jövedelem 37 frt 53 kr. *)

Ez alkalommal fölül fizettek: Kazy János orsz. képviselő 4 frt, Kolicsányi Géza 3 frt, Vagner Rezső 2 frt, Brozman Jenő 1 frt., Stribik József 2 frt.

Ujbánya szab. kir. és bányaváros casinóegylete saját nagytermét mellékhelyiségeivel s díszítmenytárgyaival együtt díj nélkül engedte át a vigadozóknak.

Ugyancsak Ujbánya város hölgyei a szegények javára 36 darab tombola-tárgyat ajándékoztak, melyek 42 frtot jövedelmeztek a szegényeknek, Pulez Berka k. a. elárusított virágaiból 3 frtot 92 krt. gyűjtött a szegényeknek.

A tombolatárgyakat Pulez Ferenczné és Schumigrázné öngyűjteményükön kívül (amaz Bars-Berzenczéről, ez Orovniczáról) mind az ujbányaiak adományozták. Eszerént a könyöradományok összege: 57 frt 92 kr. teszen. Személyjegyek után pedig befolyt 124 frt.

Ugy a díszes vendégköszorúnak, kik részvételükkel a bál sikerét s fényét emelték, — valamint azoknak, kik a bál által czélbavett jótékony ügyet szellemileg és anyagilag támogatni szivesek voltak: öszinte szívből mond bense köszönetet

a bálrendezéséig.

*) A rendezőség által hozzánk beküldött részletes számtételeket — térszűke miatt nem közölhetjük. — Szerk.

Irodalom és művészet.

Magyarország Függetlenségi Harca 1848 — 49- ben, írta Gellich Rikhard tábornok. II-ik füzet. E könyv nélkülözhetlen kiegészítését képezi az eddig megjelent összes 6 nemű műveknél. Az egész munka 2 vastos kötetre terjed és 17 (négyes) füzetben jelenik meg. A hozzácsatolt hadászati térkép, valamint a nemzeti hadsereg különböző fegyvernemeinek egyenruhái fölstantató színes csoportok kiváló érdekelt fognak a munkának kölcsönözni. — Elofizetési ára 6 frt. bolti ára jóval magasabb lesz. Minden 2 héten megjelenik egy füzet. Lehet előfizetni a füzetes kiadásra is, olyképen, hogy minden füzet árát nem előre, csak a kézhezvételkor fizetik a megrendelők, azonban kötelezik magukat az egész mű megvételére. Elofizetheti: Aigner Lajos kiadóhivatalában, Budapestben.

Höpolyhek, elbeszélések, írta Brankovics György a „Budapest” című lap szerkesztője, ki egy kötetben most nyolcz elbeszélést ad együtt a következő czimeken: „A melegített hamu. A sírokból új élet kél. Az utolsó Botond. Mind halálig. A tánczó bibornok. A pap bosszúja. Modern házasságok. Az álarcosbál vége”. A nagy nyolczadrét alakú terjedelmes kötet (247 lap) csinos kiállítású, a Lampel-féle könyvkereskedés bizománya-Szerzősajátja s elől van a szerző arcképe is. Ara 1 frt 50 kr.

— **A magyar börtömelők** országos szövetsége miként fog működni? írta: Gr. Keglevich István. Külön lenyomat a „Magyar Földből”. Ajánljuk a szöveg gazdák figyelmébe a nagy-érdekű füzetet, mely Budapestben Wilkens és Waidl könyvnyomdájából került ki. Ara: ?

Ország-Világ ötödik füzet. Oly bő és gazdag tartalmu valóban már rég nem volt, noha a heti füzetek kiadása óta mindig élve ettebb és tartalmasabb olvasmányokat nyújt, a mellett a nagyvilág eseményeitől is gondos és hű rajzokat közöl; s az az oka tán, hogy az utóbbi napok alatt nagyon is sok esemény fordult meg a világ színpadán, mert a szép roslmi rész szűkebb körre szorult, mint egyébkör. Hanem az a kevés aztán annál jellesebb. Elofizetési Wilkens és Waidl kiadóknál; előfizetési ára egy évre 10 frt, félévre 5 frt, évnagydre 2 frt 50 kr.

A Magyarországi és a Nagyvilág, e kitűnően illusztrált és nagybecsű közleményeket hozzó képes lap január 28-iki száma következő nagyredükü tartalommal jelent meg: Szöveg: Napoleon herceg. — Emlékeések Dalmady Gyóztól. — A győzők (Veressagin festménye). — A fejedelemné tilalma. Történeti beszély. P. Szathmáry Károlytól. — Az Arno partján. — Maccik, a nagyerejt. Regény. (Folyt.) Irta: Mikszáth Kálmán. — A kardtánc. — Sarah grófnő. Ohnet György regénye. Fordítja: Sziklay János. (Folyt.) — Höpolyhek. (Karczolatok Veressagin képeihez.) Irta: Latkóczy Mihály. — Fényképezés a léggömbben. — A győri árvíz. — Pétervári levél. — Majd ha fagy! (Tárcza a jégről.) Irta: Várdi Antal. — Hirrovat. — Halálozások. — Szerkesztői üzenetek. — Heti naptár. Képek: Napoleon Jerome herceg. — A győzők. (Veressagin festménye). — Az Arno partján. — A kardtánc. (Siemiradzky festménye). Győri árvízkepek: I. Győrsziget. II. Ujváros és Révfülo. — Fényképezés léggömbben. (2 kép.) — Gambetta családi sírhelye a nizzai temetőben.

Nyíltér.*)

Ismerősök számára.

kérek még néhány „Betegbarát” című könyvecskét, mert váratlan gyors felgyógyuláson következében azt mindenki ismerni szeretné stb. — Egy szerencsésen felgyógyultnak e sorai önmagukban beszélnék; ezért csak arra figyelemztetünk, hogy a „Betegbarát” kiadvánra **Gorisohek K.** egyetemi könyvtáras által (Bécs, I. Istvántér 6.) **ingyen és bérmentve** küldetik meg, a megrendelőnek tehát nem okoz több költséget 2 krtól a levelező lapért.

Szerkesztői üzenet.

H. — I. — urnak, Kecskemét. A cikket megkaptuk, köszönjük. Ehhez hasonló tárgyú szép közleményét érdeklődéssel olvastuk a minapi „Közoktatás”-ban; s így a nekünk küldött újabb cikk szivesen látó vendége lesz lapunk olvasóinak. — Szives üdvözlöt!

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Hollo Sandor.**

Néhány napi időzés után csakugyan elutazott Harkányba. De csalódott, midőn azt hitte, hogy itt szórakozni fog. Lett volna ugyan alkalma elég, de itt is kerülnie a társaságot s embereket egyaránt.

Egy szép reggelen kávéját szűresülgetve olvasta a „Fővárosi Lapokat”, egyszerre ajkán kárörvendő mosoly lebben keresztül, keresztbe vetett lábával meg rugja az asztalt, és izgatottságában a félígelt eszét fölborítja.

— Hahaha!... Ez a hír aranyat ér! olvassuk csak még egyszer: „Hymen. Báró Gagygohy Othmár nőtl vette Gróf Blocksberg Herbert cs. kir. alezredes bájos leányát Augusztát. Az esküvő Bécsben, f. hó 14-én történt fényes násznép jelenlétében.” Hahaha!... Mit szól ehhez Hídvéghy kisasszony. A bárója ugyan hamar csuffá tette. Ugy kell neki... Ó engem utasított vissza, őt meg a báró hagyta cserbe... Így van jól. Most már nagyon szeretném, ha valami csinos hölgyecske megkérné kezemet és erőszakkal megszőktetne. A bosszu tökéletes lenne... Egyelőre ennyi is elég. Ah! ez a hír egészen fölvilványoz és meggyógyít! Pompásan érzem magamat... Pinczer! egy pohár Cognacot!...

Surányi nem tudott hová lenni örömeiben. Még azon nap kocsiára ült, ott hagyta Harkányt, hogy egyenesen haza jöjjen.

Szép idő kedvezett az utazásnak, a délelőtti permeteg elverte a port, s a levegő friss illatott árasztott szerte.

A kocsi észrevéven gazdája jó kedvét, igyekezett hozzá alkalmazkodni, a lovak visszont a kocsihoz alkalmazkodtak, így már esteli 9 óra felé közeljártak a „Betekincs” csárdához, hová egy erdőn keresztül lehetett jutni.

De alig fordultak az erdőbe vezető utra, hirtelen három-négy vasvillával fegyverkezett, betyár kinézését egyén állott a lovak elé, és dühös lármával „megállj!”-t parancsoltak.

A kocsi megrémülve vágott a lovak közé, de a vasvillások megragadták a lovak gyeplőjét, s a másik perczben két atyafi a kocsi mellé telepedett s kivették kezéből a kantár szarát: fenyegetőzvéen, hogyha kiáltani mer, életével adozik.

A másik két utonálló Surányit nem elég gyöngéden szállítá ki kocsiójából s középre fogva, karjánál cipelték az erdő belsejébe. Surányi ur előbb oldalához

kapkodott, hogy revolverét előrántsa, de eszébe jutott, hogy a gyilkos szerszámot nagy örömeiben bőrüdjébe pakolta. Majd könyörgésre fogta a dolgot, végre pénzt is ajánlott fel „kedves barátainak”-nak, csak eresszék szabadon s az életének kegyelmezzenek. Mind hiába!

— Kell is nekünk az ur pénze, azt hisztük magának se valami sok van. Nekünk magára az urra van szükségünk, érti? Azért ne is ficzánkoljon sokat, ha azt nem akarja, hogy megköttözzük. Hát csak szaporázzuk a lépéseket, mert várnak ám bennünket.

Surányinak csak most jutott eszébe, hogy a „Betekincs” csárda környéke veszedelmes. Ugy rémlett, mintha nem régeben is olvasott volna valami rabló-históriát, melynek színtere a „Betekincs” vala... No szegény, szerencsétlen iktató — gondolta magában — neked is jobb lett volna Harkányon maradnod, mint ekképen a biztos és borzasztó halálba rohanni. Mert most okvetlenül kifosztanak a betyárok és statáriomot tartanak fölötted. Isten hozzád két ezer forint! Isten hozzád vármegyei iktató! Isten hozzád hűtelen ideálom! Vége az én szép ifju életemnek. Én ugyan nem látom többé a fölkelő napot, sem a poros íróasztalomat!...

A kétségbeesett elíteltnek ugytetszett, mintha valami fény derengne amott az erdő belsejében s fülét zűrzavaros hangok üték meg. Tán a szeme káprázott, a füle pedig megcsendült? De nem! Tisztán kivehető a hegedű czinczógása és a bőgő morajszerű zúgása. Hm! furcsa, — monológizált Surányi — nagyon vigan vannak, tán lakodalmát üli valamelyik betyár ur valamelyik betyár-kisasszonnal... Utoljára kiadó-násznagy lesz belőlem... Legalább vigan megyek a más-világra!...

Az áldozat behunyta szemeit, s hagyta magát vonszoltatni jobbra-balra.

Néhány percz múlva önkéntelenül felpillantott, mert hangos éljenzés üdvözlé, vidám kacagás közt. Egy szép tisztáson találta magát, a fákon színes lampionok ragyogtak, zászlók lengedeztek, a cigányok „tust”-t húztak. Körülötte szép leányok, fiatal menyecskék, hamiskás mosolyfál arcaikon. Távollabb néhány fiatal ur és középkorú férfi, némelyiknek boros pohár a kezében...

— Meghoztuk a vizavét teins uram!, amint parancsolni tetszett; e szavakkal adták át a fogdmegek

Surányi barátunkat egy jöképü, fehér haju uri embernek, ki barátságosan nyújtá kezét üdvözlésre:

— Isten hozta kedves barátom uram! Igazán örülök a szerencsének...

A megkínzott fiatal ember azt akarta válaszolni hogy: hát én? — de nem jutott szóhoz, annyira meg volt lepetve Egyik ámulásból a másikba esett.

— Bocsásson meg ön, hogy csak nem erőszakkal hozattam ide a béresek által, de nem tehettem másként. Majálist tartunk; épen a négyesre akartunk fölállani, de észrevesszük, hogy hiányzik egy vis-á-vis. Nem is annyira vis-á-vis, mint egy férfi személy a leányom számára... Lehet ezen segíteni, mondok; álljatok ki az erdő szélére Jóska, Ferkó, Pista, Gyurka!, aztán a legelső kocsit, melyen tisztességes uri ember ül, állítsátok meg és...

— Valóban uram különös módja a vendégszieszetetnek...

— No, no barátom, gondolja meg, hogy a lányomnak nincs párja. Nem jutott neki tánczos. Reményem, elfogadja párjának, ha — szépen kérem. Én az uradalmi kasznár vagyok, ez pedig leányom... Ella.

De hiszen, most már kicsi hizza volt, hogy Surányi el nem ájult. Ugytetszett neki, mintha ő is, meg az egész erdő, megfordítva állana: fejjel lefelé... Sehogy se tudta magát tájékozni, vajjon ébren van-, vagy álmodik? Legbizonyosabb az, hogy már föl is akasztották s ő a más világon van, a hetedik paradicsomban, ahol végre fölhalálta az ő elvesztett ideálját, az igazi t, kiről hat év óta mindég álmódzott...

Mikor pedig az a piruló, kifejtett szűz közelebb lépett hozzá, s bársony puha kezét odanyujtván édes hangján e szavakat mondá neki:

— Nos hát nem akar párom lenni?... hisz én vagyok... tudja? én vagyok Ella, az... aki —

E szavakra és a kacók érintésére, fölocsudott kábulásból a mi szegény barátunk, s kimondhatatlan érzellemmel tekintve a szép leányra, csak ennyit válaszolt:

— Tudom, óh tudom!... de azt meg érzem, hogy én vagyok a föld legboldogabb halandója!...

Kenézy Csátár.

3545. sz. 1882.

III. Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Csikos, sz. Szadlenka Katalin gr. szöllősi lakos végrehajtónak, öz. Vozár szül. Svecz Borbála u. m. kk. Vozár Katalin, János és Fülöp t. t. bábja u. m. gr. szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni az 1878. évi márczius 16-tól a birtokbalépés napjásig vagyis 1881. évi november 19-ig járó elmaradt haszon fejében évenként 5 frt összesen 18 frt. 17 krt., továbbá a 44. frt 44 kr. perbeli, és a már eddig 15 frt. 54 krt. tevő, ugy az ezennel 7 frt 65 krban megállapított, valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyona: u. m. öz. Vozár Mihályné szül. Svecz Borbála, kiskoru Vozár Katalin, János és Fülöpnek ugy nemkülönb az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-a d) pontja értelmében a végrehajtató ugys mint társtulajdonos Szadlenka Katalin férjhez Csikos Lőrinc nének a főn megnevezett járásbírósg területéhez tartozó Gr. Szöllös községbeli 275. sz. tkyben A. + 1. sor. 99. összeírásai számú lakháznak és annak tartozéka az 1883 évi február hó 19-ik napján délelőtti 10 órakor Gr. Szöllös községében a községi bírő lakánál az 1881. évi LX. t. cz. 169-174. §§ ok szabálya szerint megtartandó bírő árverés után a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár 336 frt. o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlanság kikiáltási árának 10%-ét bánatpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és Gr. Szöllös község előljárogásánál is megtekinthetők.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság 1882. évi nov. hó 18-ik napján.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

2399. sz. 1882.

III. Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Andruska szült. Boldis Terézia csejki lakos végrehajtónak öz. Boldis szült. Venczel Borbála férj. Gasparik Ferenczné lévai lakos ugy az általa mint term. és törv. gyám által képviselt kkor Boldis Mária, Julianna és János végrehajtást szenvedő elleni 190 frt. tőke követelése, ennek 1874. évi július 11. napjától 8% kamatai továbbá a 18 frt 60 kr. perbeli és a már eddig 5 frt 90 krt. tevő ugy az ezennel 7 frt 80 krban megállapított, valamint a fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság, u. m. öz. Boldis Jánosné szült. Venczel Borbála ujra férjhezett Gasparik Ferenczné ugy a kiskoru Boldis Mária, Julianna és Jánosnak a főn megnevezett járásbírósg kerületéhez tartozó Léva községbeli 128. sz. telekjegyzőkönyvben A. + 1. sor 654. hrsz. 593. összeírásai számú lakháznak az 1883 évi február hó 20. napján délelőtti 10 órakor Léva mezővárosában a kir. telekkönyvi iktató hivatal helyiségében az LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabálya szerint megtartandó bírő árverés után a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár 1392 frt. o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és a lévai község előljárogásánál is megtekinthetők.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság 1882. évi nov. hó 12. napján.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

3141. sz. 1882.

III. Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a beszterozebányai püspöki uradalom végrehajtónak Benosát József gr. szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni 4 frt. tőke követelése, ennek 1848. évi május hó 1-ső napjától ugy 4 frt 65 kr. után 1864. évi november 1-től 1868. évi april 17-ig járó 5% kamatai továbbá az 5 frt. perbeli és a már eddig 10 frt. 21 krt. tevő, ugy az ezennel 6 frt. 50 krban megállapított, valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlanság u. m.: Benosát József a főn megnevezett járásbírósg kerületéhez tartozó Gr. Szöllös községbeli 113. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1-7. sor. alatti fekvősége s ennek tartozékai az 1883. évi február hó 13. napján délelőtti 10 órakor Gr. Szöllös községben a községi bírő lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabálya szerint megtartandó bírő útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár; 1638 frt o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bánatpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és Gr. Szöllös község előljárogásánál is megtekinthetők.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság 1882. évi nov. hó 15. napján.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

3142. sz. 1882.

III. Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a beszterozebányai püspöki uradalom végrehajtónak Izsolt Jakab gr. szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni 68 frt 86 kr. tőke követelése, ennek 1848. évi május hó 1-ső napjától, ugy 7 frt. 65 kr. után 1864. évi november 1-től 1868. évi april 17-ig járó 5% kamatai továbbá a 7 frt. perbeli és a már eddig 11 frt 73 krt. tevő, ugy az ezennel 6 frt 60 kr. ban megállapított, valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m.: Izsolt Jakabnak a főn megnevezett járásbírósg területéhez tartozó Gr. Szöllös községbeli 79. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1-8. és + 1-4. sor. alatt tulajdonul felvett ingatlanai és tartozékai az 1883. évi február hó 13. napján délután 3 órakor Gr. Szöllös községében a községi bírő lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabálya szerint megtartandó bírő árverés után a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ször. A megállapított kikiáltási ár, az A. I. 1-8. sor. alatti fekvőség- és tartozékára 1580 frt o. é. az A. + 1. sor. alattira 60 frt. o. é. az A. + 2. sor. alatti szőlő fekvőségre 120 frt. o. é. az A. + 3. sor. alatti szőlő fekvőség és tartozékára 150 frt. o. é. és az A. + 4. sor. alatti szőlő fekvőségre nézve pedig 120 frt. o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és a Gr. Szöllös község előljárogásánál is megtekinthetők.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság 1882. évi november hó 15. napján.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

3116. sz. 1882.

III. Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbírósg mint tiki hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a beszterozebányai püspöki uradalom végrehajtónak néhai ifj. Havran Jakab György örökösei Havran Jakab és Havran József gr. szöllősi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 66 frt. 55 kr. tőke követelése, ennek 1848. évi május hó 1-ső napjától ugy 7 forint 39 krajczár után 1864. évi november 1-től 1868. évi april 17-ig járó 5% kamatai továbbá a 7 frt. perbeli és a már eddig 12 frt 96 krt. tevő, ugy az ezennel 7 frt 50 krban megállapított, valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Havran Jakab és kiskoru Havran Józsefnek a főn megnevezett járásbírósg kerületéhez tartozó Gr. Szöllös községbeli 61. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1-7. és + 1. sorszámok alatti fekvőségeik az 1883. évi február hó 19. napján délután 3 órakor Gr. Szöllös községében a községi bírő lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabálya szerint megtartandó bírő árverés után a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár; az A. I. 1-7. sor. alatti fekvőség és tartozékára 1947 frt. o. é. az A. + 1. sor. alatti szőlő fekvőségre nézve pedig 410 frt. o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és a Gr. Szöllös község előljárogásánál is megtekinthetők.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság 1882. november hó 14. napján.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

3119. sz. 1882.

III. Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a beszterozebányai püspöki uradalom végrehajtónak Surmann János gr. szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni 59 frt 62 kr. tőke követelése, ennek 1848. évi május hó 1-ső napjától ugy 6 frt 62 kr. tőke után 1861. évi nov. 1-től 1868. évi april 17-ig járó 5% kamatai továbbá a 7 frt. kr. perbeli és a már eddig 11 frt 73 krt. tevő, ugy az ezennel 6 frt. 65 krban megállapított, valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Surmann János a főn megnevezett járásbírósg kerületéhez tartozó Gr. Szöllös községbeli 138. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 1-7. és + 1-3. sorszámok alatt tulajdonul felvett ingatlanai s ezeknek tartozékai az 1883. évi február hó 23. napján délután 3 órakor Gr. Szöllös községében a községi bírő lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabálya szerint megtartandó bírő árverés után a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

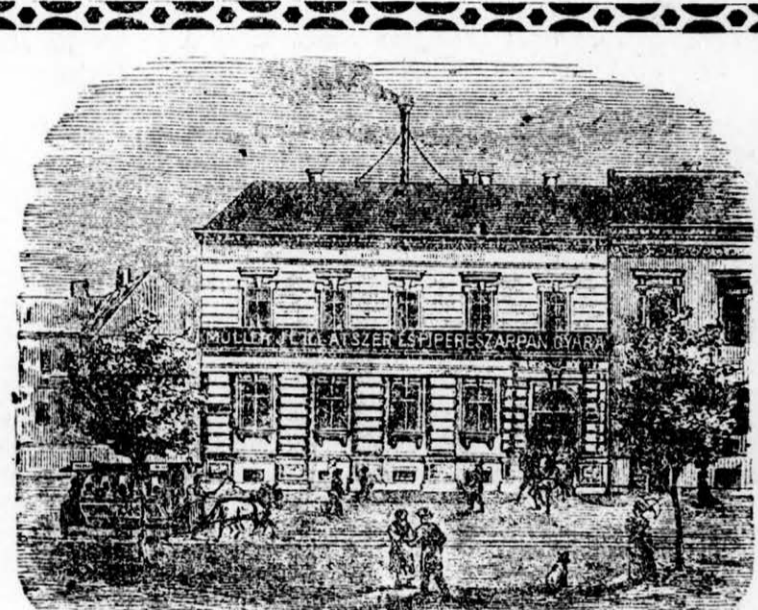
Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár; az A. I. 1-7. sor. alatti fekvőség- és tartozékára 1999 frt o. é. az A. + 1. sor. alatti ingatlanra 92 frt. o. é. — az A. + 2. sor. alatti szőlő fekvőségre 184 frt. o. é. — és az A. + 3. sor. alatti szőlő fekvőségre ugyanannak 184 frt. o. é. o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és a Gr. Szöllös község előljárogásánál is megtekinthetők.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság 1882. november hó 16. napján.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

MÜLLER J. L. ILLATSZER- ÉS PIPERE-SZAPPAN-GYÁROS BUDAPEST.

Gyár: VII. Rottenbiller-utca 36. sz. n., saját ház. Raktár: IV. Koronahereczeg-utca 2. sz., a „Virágkirálynéhoz“. Ajánlom saját gyártmányú illatszeremet és pipere-szappanaimat ugy nagybani eladásra, mint a t. fogyasztó közönségnek posta útjáni rendelésre. — Az általam készített: Müller J. L.-féle családi szappan. Dr. GEBHARDT LAJOS egyetemi tanár és Rókus-kórházi igazgató ur által nekem kiadott bizonyítvány szerint, a finom szappan fogalmának és minden ahoz kötött követelményeknek tőkéletesen megfelel s a bőrnek lágy-ságát és üdeségét idézi elő. Darabja 35 kr., 3 darab dobozban 1 frt. Carbol-szappan. Dr. Lenhossek Josef kir. tanácsos és magy. kir. egyet. tanár ur nekem kiadott bizonyítványa szerint kitűnő óvszer ragályos betegségek ellen és fertőzőellenítő hatással bír s a baktériumokat elitvolyítja. — Darabja 40 kr., 3 db dobozban 1 frt 10 kr. Poudre de Serail, legfinomabb arczpor. BLAHA LUJZA (báró Splényiuc) ó méltósága kedvelt arczpora és általa a következő sorokkal tüntettetett ki: Tisztelt Müller J. L. illatszerész urnak Budapestben. A Poudre de Serail, melyet ön feltalált, valóban kitűnő és nemcsak parfüm, mert nem csak az arcon láthatatlan és tartós, de egyserenind rendes használatnál általánosan által az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arczporral nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságait jőben mint kedvenc arczporomat kizárólag fogom használni és meg vagyok győződve, hogy fölismáhatatlan jóságáért általános elismerésnek fog örvendeni. Tisztelettel BLAHA LUJZA. A Poudre de Serail fehér, róza és sárga színben kapható. Egy doboz ára 60 kr. és 1 frt. Minden itt fel nem említett pipere- és illatszer, valamint mindennemű pipere-csokz nálam nagy választékban kapható. Postal megrendelések utánvételrel pontosan teljesítetnek. A jegyzéket kívánatra bérmentve küldök. Minden cikk ezen bejegyzett védjeggyel van ellátva, valódiságát az bizonyítja. Levelebbi gyártmányok részben az alábbjegyzett csomagolásokban: Léván, kapható: Bolemán Ede gyógyszerárban.

